KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BİNDEST YEKBİN

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

SEÇTİNİZ... YA ŞİMDİ?

HEJMAR: 37 · ÇİLE 2008 · BIHA: 3 YTL

İÇİNDEKİLER

Yeni Bir Yıla Girerken..	3
Seçtiniz... Ya Şimdi!?...	5
Zaten Biliyorduk!...	10
Seçimler ve Demokratik Toplum Partisi'nin Durumu...	12
Ekim Devrimi 90. Yılında da Yolumuzu Aydınlatıyor...	16
"Özgür, Demokratik ve Eşitlikçi bir Türkiye" mitinginden izlenimler...	19
Türk Telekom Grevinde İşçiler Kazandı....	21
Türkiye'de Kürtler: Barış Süreci İçin Temel Gereksinimler....	23

KARKEREN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEKBÛN

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

V.i.S.d.P. &
Navnişan Pevnvîsî / Yazışma Adresi:
K. İnan · 12 Rue de Rome · Boite Postale
No: 287 · 67000 France
Tel. & Fax: 0033 / 388 607404

Bîha / Fiyatı: 3 YTL · 2 EURO

Değerli okurlar;
Artık STÊRKA BOLŞEWÎK'e internet üzerinden de ulaşabilir; her yeni sayı STÊRKA BOLŞEWÎK'i internet üzerinden de okuyabilirsiniz.

İnternet adreslerimiz:
E-Mail: mail@bolsevikparti.org

www.bolsevikparti.org

YENİ BİR YILA GİRERKEN...

Değerli STÊRKA BOLŞEWÎK Okurları...

Yeni bir yılı geride bıraktık. Bu yılda da hedefimize varmak için önümüze koyduğumuz görevimizde hep birlikte emek sarfettik. Bu yıl da kimi gelişmelere ve geçmiş olaylara da tavır takındık üzerimize aldığımız bu görevde mümkün olduğunca örgütsel gelişmemizin ideolojik temellerini güçlendirmek için çaba saffettik. Özellikle Kuzey Kürdistan işçi ve emekçilerinin sorunlarının nasıl çözüleceği üzerinde bilgilendirmeye çalıştık. Türkiye/Kuzey Kürdistan'da en temel sorundan biri olan ulusal soruna Marksizm-Leninizm bilimi ışığında tavırlarımızla sorunun çözümünün devrim ve sosyalizm de olduğunu belirttik. Kimi gelişmelerde yaşandı, bunlardan özellikle Kuzey Kürdistan'da yaşananlara değinmeyi uygun buluyoruz.

Seçimler yapıldı, ardından Cumhurbaşkanı seçimleri yapıldı ve son seçimde referandum oldu, bütün bu seçimlerde önümüzdeki dönemde kim daha fazla bizi yoksullaştırıp daha fazla zenginlerin dediklerini yapacaktı. Halkın önüne konulan seçim sandıklarında "kırk katır mı kırk satır mı?" tercihinde bir avuç zenginin isteklerini yerine getiren yönetimleri iktidara taşıdı.

Bir bölümü demokrasi, TC'yi demokratikleştirme iddiası ile ortaya çıkan, diğer bölümü "laik cumhuriyet savunucusu" olduğunu iddia eden, her ikisi de işçileri emekçileri bu çatışmada kendi yanında taraf tutmaya çağıranlardan birinciler seçimlerden büyük başarı ile çıktılar. Yenilenler fakat iktidarlarını koruma mücadelesinden vazgeçmediler. Bu iki kanat arasındaki iktidar dalaşı önümüzdeki dönemde de sertleşerek sürecek.

Çok tartışılan Cumhurbaşkanı parlamentoda 70 milletvekili olan MHP'nin "tartışmasız destek vereceğini" açıklamasıyla "diyalogla" Cumhurbaşkanı seçeceğini söyleyen AKP hükümeti diğer partilerin onayını almadan Abdullah Gül'ü Cumhurbaşkanı seçti. Ardından referandumdaki aksaklıklar için anlaşan partiler bu noktada da doğabilecek sorunlarda bir kriz yaşanmaması için mecliste düzenleme yaptılar. Seçime katılan DTP'lilere devlet tutuklama furyasıyla karşılık verdi, bir dizi yönetici kadro seçim yasağına takıldı. Yine seçim döneminde bir dizi yerde patlatılan bombalarla toplum demoralize edilerek hizaya getirildi. Kuzey Kürdistan'da ormanlar yakıldı ve bir dizi alanda güvenlik gerekçesiyle Olağan

Üstü Hal ilan edildi. Kuzey Irak'ta bulunan PKK kampları ve PKK'nin saldırılarında "şehit" düştüğü söylenen asker/sivil cenazeleri üzerinden geliştirilen milliyetçilik ve şovenist dalgayla birlikte devrimci, demokrat ve Kürt ulusuna mensup kitleler üzerine bir "linç ve tutuklama" furyası geliştirdiler. Devlet bizzat bu kampanyanın destekçisi ve yönlendiricisi oldu. Yine militarist çözümlerin dayatıldığı bu yılda da meclisten 507 oyla çıkarılan tezkereye karşı oy kullanan DTP dışında diğer partiler askeri gücün hemen Kuzey Irak'a askeri bir müdahale yapılarak PKK ve onun destekçisi diğer devlet ve güçlere Türklerin ne büyük devlet olduğunu göstermeliydiler. Büyük devlet teraneleriyle güç gösterisin-de bulunmaktadır. Kuzey Irak'ta "Kerkük'ün statüsü" noktasındaki referandum 2008 yılına ertelendi bunda Türkiye'nin de belirgin bir rolü vardı.

Kuzey Kürdistan'da "demokratik konfederalizm" beklentisinde olan PKK ve pasifist "barış"çıl çözümler öneren legalist, reformist sol yine karşılık bulmadı. Teskereyi eline alan askeri güç Kuzey Irak'a bomba yağdırdı. Karadan da belirli bir alana askeri yığınak ve operasyon düzenledi. Bu yılın en belirgin eylemlilikleri yine provakatif eylemler oldu. Bu eylemlerin arkasında çoğu zaman devletin bilinen elinin varlığına tanık olduk. Şemdinli'de suçüstü yakalanan devletin "iyi çocukları" daha önce yargılandıkları mahkemelerden aldıkları 39 yıl cezaları Yargıtay tarafından "asker oldukları için, askeri mahkemelerde yargılanmalıdır!.." kararıyla ilk çıktıkları duruşmada tahliye edildiler ve yeni görev yerlerine atandılar. Devletin bizzat kendisinin organize ettiği katliamlar halen toplumsal bir yara olarak durmakta. Maraş, Çorum, Sivas... katliamları devletin faşist örgütlenmesinin halk-ların arasına ektiği ayrılık tohumları olarak durmaktadır. Kuzey Kürdistan'da kadına yönelik şiddet yine devam etti, işsizlik ve yoksulluk yine en belirgin yerini korumaya devam etti.

Devlet'te çalışan işçi ve emekçilere ücret artışını % 8 altında tutan devlet, "şehit" cenazeleriyle arkasına aldığı işçi ve emekçilerin kullandığı kimi ihtiyaç maddeleri ve hizmetlere % 20 zammı bir seferde yaptı.

Yıl içinde yaptığı küçük dilimler halindeki zamları topladığımızda çıkan bilanço bütün burjuva partilerin efendileri burjuva sınıf için ne kadar cömert davrandıklarını görebiliriz. Halklar için umut ve sistem için güçlü bir alternatif olamadığımız bu günün ko-şullarında işçi ve emekçileri kendi politikaları arkasında istediği gibi yönlendiren burjuva sistem bu yılda etkin rol oynadı. Türkiye ve Kuzey Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi yığınları kendi yerel partilerinde örgütlenerek çatı partisi olan Bolşevik Partinin önderliğinde sosyalizmin yolunda ilerlemelidirler. Faşist Türk

devletinin yıkıntıları üzerinden kurulacak yeni iktidar koşullarında sömürü ortadan kalkacağı gibi, tüm halkların özgürleşmesi sağlanacak, her ulus kendisi hakkında karar verme hakkına, isterse ayrılıp ayrı devletini kurma hakkını kullanabilecektir. Biz Kürdistanlı Komünistler küçük küçük devletçiklerin yerine, değişik ulusal kökenlerden proletaryanın eşit haklar temelinde ortaklaşa yönettikleri büyük sosyalist devletlerin kurulmasının amaca daha uygun olduğunu düşünüyoruz. Bunun için diyoruz ki, Her türlü milliyetçi, şoven dalgaya karşı enternasyonalizmin kızıl bayrağı altında birleşin! Bize düşen görev yönetenlerin iyi yönetemediğini göstermek, sömürücü bir sistemde ezilen çoğunluğun hep ezilmeye mahkum olacağını, bunun kader olmadığını eğer; biz örgütlenir ve sömürü çarkını kırar onun yerine ezilenlerin yönettiği yeni bir dünya mücadelesi için çaba sarf ettiğimizde dünya o zaman daha güzel olacaktır. Sömürü cennetinin Kuzey Kürdistan'da son bulması için, ulusal sorunda da Kürt Halkının "kendi kaderini özgürce tayin etme hakkı" için hep birlikte örgütlü gücümüz Partîya Bolşewîk saflarını güçlendirmeliyiz.

YENİ EKİMLER YENİ ZAFERLERİ GETİRİR! ZAFER DİRENEN PROLETERYA VE KÖYLÜLÜĞÜN OLACAK!

Aralık 07

SEÇTİNİZ... YA ŞİMDİ?

22 Temmuz 2007 Genel Seçimleri geri kaldı.

Türk devleti, seçime katılıp oyunu kullanan seçmenler üzerinden kendisine güven duyulduğunu ilan etti.

Her ne kadar devletin önemli bir tarafı olan, ırkçı-şoven milliyetçi kemalistler, yapılan bu seçim tercihlerinden memnun değillerse de, yine de kötünün iyisi olarak birlikte çalışma içerisinde olacaklarını belirttiler. Yeter ki, "Türk devletinin varlığı tehlikeye girmesin". Onlar, "devletin ve milletin bölünmez bütünlüğü"nün her şeyin üzerinde olduğunu ve meclise giren tüm par-

tilerin bu temel ilkeye uymasının ortak çalışma için ve "kabul" görülmesi için yeterli olduğunu açıklayıp durdular.

Seçimlerde, kendi deyimiyle "sağ muhafazakar" olan AKP bütün burjuva partilerinin üstünde bir oranda oy alarak burjuva meclisi de denilen ahıra birinci parti olarak girme hakkını elde etti.

Seçimlerden ikinci parti olarak çıkan parti, tüm kemalistlerin birlikte desteklediği, kendilerine sosyal-demokrat diyen sosyal-şoven, sosyal-faşist CHP oldu. Bunlar seçimlerden önce açıkça darbeye çağrı yapan, Güney Kürdistan'a girme çağrılarında bulunan faşist-militarist bir tavır aldılar. Bu her ne kadar "şahinlerden daha şahin" görünerek sağdaki milliyetçi-militarist kesimi kendi yanına alma manevrası gibi görünse de aslına uygun bir tavır sergilediler.

Bu partinin hükumet dönemlerinde Kürt ulusu ve azınlık milliyetler en fazla zararı görmüşlerdir.

Üçüncü sırada artık milliyetçilikte, faşistlikte yer yer CHP'nin gerisinde kalan, daha temkinli davranan, ordunun darbeci girişimlerine karşı, "meclisin üstünlüğü tartışılmazdır" diyerek dolaylı tavır alan MHP yer aldı. MHP kendisinin beklediği, "tek parti, tek iktidar" hedefinin çok gerisinde kalsa da, o da, meclise olan hasretine son verdi ve burjuvazinin parlamento ahırındaki yerini aldı.

Bu seçimlerde "ortak aday kazandırır" iddiasıyla 70 milletvekili çıkarmayı düşleyen "Bin Umut Adayları" 23 milletvekili seçtirerek parlamentoya girdiler.

Umdudun kaynağı noktasında epeyi pusulayı şaşıran bu kesim de umduğunu bulamadı. 70 milletvekili hayali ile yola çıkanlar, bu hedefin çok altında oy aldılar.

Seçimlerden sonra DTP bağımsız adayları üzerinden meclis grubunu kurdu. ÖDP'de genel başkanları üzerinden 1 milletvekili ile meclise girdi. Seçim öncesinde "meclise ufuk gerek" sloganı ile bolca propaganda yapan ÖDP'lilerin ufuklarının sınırlarını bize bir kez daha gösterecekler. Liberal solun menzili meclise kadardı. Onun ötesinde bir hedefleri gerçek anlamda yok zaten. Onlar sosyalizme de buna benzer seçimler üzerinde varmayı düşünüyorlar. İşçi sınıfının bilincini bulandırmaya birebir olan bu siyasi yelpazeden sınıfı korumak gerek.

İslamist-faşist bir ideolojiye sahip BBP Muhsin Yazıcıoğlu üzerinden bağımsız olarak seçilerek meclise girdi.

Adı daha çok "çiçek sulama" üzerinden duyulan Kamer Genç de bağımsız olarak seçime girdi ve aldığı oylarla meclise girdi.

Bugünkü burjuva seçim sisteminin

demokratik olmadığı, eşit oyla seçilmenin mümkün olmadığı, konulan barajlar üzerinden işçilerin seçilmelerinin adeta yasaklandığı bir seçim sonucunda alınan genel sonuçlar bunlar.

Oy hakkına sahip seçmenin büyük bölümü seçime katılarak, sisteme olan güvenini tazelemiş oldu. 42 milyon 628 bin 359 toplam seçmenin 35 milyon 983 bin 801'i oy kullandı. Bu oy kullananlar içerisinde az sayıda geçersiz oy kullanarak burjuva partileri ve seçimi boykot eden olsa da, 6 milyon 644 bin 558 seçmen oy kullanmadı. Bunların bir bölümü seçimleri boykot eden, bir bölümü seçimlere değişik sebeplerle katılmayan seçmenlerdir.

Sonuçta bu 6,5 milyon civarındaki seçmen seçimlere katılmanın bir şey değiştirmeyeceğini, seçime katılmanın çok da önemli olmadığını gören, aslında görece olarak geleceğe farklı bakan kesimdir, Objektif olarak oy kullanan kesime göre daha ileri bir tavır içerisindedirler. Bu kesim esas olarak devrim ve sosyalizm için kazanılmaya daha yakın olan bir kesimdir.

Biz Kuzey Kürdistan ve Türkiye'de seçimleri genel olarak boykot ettik. Seçim sisteminin bu haliyle parlamentoya işçilerin adaylarını, ezilen halkların adayını seçtirerek orada devrim ve sosyalizmin propagandasını yapmanın olanaklarını görmedik. Burjuva parlamentosuna girerek, burjuvazinin en önemli kurumlarından birisini devrim propagandası için kullanmanın olanaklar bugün dahilinde olacağını düşünmüyoruz.

Seçimleri boykot etmeyerek, seçime bağımsız adaylarla giren kimi devrimci örgütlerin aldığı oylar, ki bu oylar en iyi halde 1000 (yanlış anlaşılmasın gerçek anlamda bin'dir bu rakamlar. Çoğu bin sayısına da ulaşamamıştır. (400-750) civarındadır. Bu sonuçlar bile bugün bu parlamentodan yararlanma durumunda olunmadığını ortaya koymaktadır. Biz bugün için doğru tavrın seçimlerin boykot edilmesi olduğunu ve bu yönde işçilere propaganda yaparak onları devrim cephesine kazanmanın doğru bir taktik olacağını saptadık.

Seçimleri boykot etmek, seçimler döneminde aktif bir seçim çalışması yapılmayacağı anlamına gelmedi, gelmiyor. Zaten biz de bunu yapmadık, bulunduğumuz her alanda işçi sınıfına ve emekçi yığınlara "seçime katılmayın, devrimi seçin, örgütlenin" dedik.

Burjuvazinin değişik yelpazeden adaylarını değişik partiler üzerinden ve kimi bağımsız adaylar üzerinden seçime sokarak işçi sınıfını kandırmasının önüne geçebilmek için yoğun bir çalışma yapmak gerekliydi. Ne yazık ki bu seçim sürecinde bu konuda biz ve tüm devrimci örgütler pek başarılı olamadık.

Gelecek seçimlerde, ki yerel seçimler yakın zamanda yapılacaktır, bugünkü artı ve eksilerimizi değerlendirerek iyi bir hazırlık yapmamız gerekmektedir.

Burjuvazinin yerel ve genel seçim süreçleri, devrimci propagandanın olanaklarının daha da arttığı dönemler olmaktadır.

Bu dönemlerde sosyalist propagandayı en iyi şekilde yapmak için taktikler belirlemek gerekir.

Devrimci örgütlerle devrimci bir program temelinde, devrimin propagandasını merkeze koyan bir çalışma temelinde ittifaklar kurmanın yararları üzerine iyi düşünmek gerekir.

Her ne kadar devrimci örgütler, ittifaklar konusunda oportünist tavırlar içerisinde bulunuyorlarsa da, onları zorlamak, devrim cephesinin birlikteliğini sağlamak için ileri adımlar atmak bizim önemli görevlerimiz arasındadır.

Biz işçilere ve emekçilere şunu demeliyiz:

"SEÇTİNİZ.... YA ŞİMDİ?"

Evet, bize rağmen bu seçime katılan işçi ve emekçi yığınlara, onlara sorunları temelinde giderek bu soruyu sormamız lazım. Seçtiğiniz parti size ne verecek diye soralım. İşsizliği mi? ortadan kaldıracaklar, yoksulluğu mu? ortadan kaldıracaklar, öğrencilere eğitim olanağı yaratıp yeni iş alanı olanakları mı? yaratacaklar, kadınlara eşit haklar vererek herkese insani koşullarda yaşayacakları olanaklar mı sunacaklar, Kürt ulusuna ve azınlık halklara, kendi kaderini belirleme-ayrılıp ayrı devlet kurma yönünde seçim yapma HAKKI mı verecekler, ana dilde eğitim hakkı mı verilecek, yoksul köylüler için ne yapacaklar?...

Tüm bu ve bunun gibi soruların cevapları aslında açıktır.

Hiçbir şey yapmayacaklar!

Temelde değişen bir şey olmayacaktır!

Ama yine de bir şeyler birileri için değişecek:

Oy verdikleri burjuva partileri üzerinde burjuvazi daha da palazlanacak, bugün sayıları 20 civarında olan dolar milyarderleri çoğalacak, Türk devleti ekonomik ve siyasi olarak daha da büyüyecek ve dünyanın sömürü pastasından daha büyük paylar almaya çalışacaktır. İşçi sınıf ve ezilen halklar üzerindeki sömürüsüne, terörüne daha planlı projeli bir şekilde devam edeceklerdir.

Daha da yapacakları var:

İşsizlik sayısında bir şey pek değişmeyecektir. Üstüne üstlük özellikle Tekstil sektöründe fabrikaları kapatıp Mısır vb. emek sömürüsünün daha yoğun olduğu yerlere giderek karlarını yükseltmeye çalışacaklar. Şu anda yüzde 50'nin üzerinde olan kayıtdışı ekonomiyi, daha fazla palazlanmak için kullanacak-

lar... Yoksul köylünün elindeki toprağı da büyük toprak sahiplerinin eline verecekler ya da borçlandırdıkları bankalara peşkeş çektirecekler.

Kadınlarımız için ise bir şey değişmeyecek. Onlar yine ikili-üçlü sömürü ve baskı ile yüzyüze kalacaklar. Onların yapmak zorunda kaldığı ev işleri toplumsal hizmetten sayılmayacak ve sigortalanmayacaklar. Evin içinde kocalarının uysal köleleri olmaya devam edecekler. Adına "Töre" cinayetleri dedikler terör devam edecek. "Berdel" karşılığı çocuk yaşta kızlarımızın "satılması" devam edecek. Çalışan kadın işçiler ise işyerlerinde ucuz işgücü olarak değerlendirileceklerdir. Kadınlarımız cinsel taciz ve tecavüzün kurbanları olarak bu erkek egemen sistem içerisinde yaşamaya mahkum edileceklerdir.

Kürt ulusu ve azınlık haklar, hiç bir zaman bu ırkçı, şoven ve faşist Türk devletinin egemenliği altında devrim olmadan eşit ve özgür olamayacaklar.

Bugün Kürt ulusunun sözcüsü durumundaki güçler, ortaya çıktıkları dönemde, reformist-işbirlikçi dedikleri, Güney Kürdistan'da emperyalistlerin, özellikle de ABD emperyalist devletinin desteğiyle, aşiret reisliğinden devlet yöneticiliğine terfi eden Talabani - Barzani kliklerinden daha da geri reformist-işbirlikçi talepler savunmaktadırlar.

Bunun için Kuzey Kürdistan'da yaşayan halklarımızın güveni kırıldı. Zor bela 20 milletvekili çıkardılar. "Tek millet, tek devlet, tek bayrak" sloganını savunan gerici milliyetçi-şoven burjuvazinin partisi durumunda olan AKP oylarını artırdı. Bingöl'de yüzde 71.53, Erzurum'da yüzde 68.24, Adıyaman'da yüzde 65.21, Urfa'da yüzde 60.59, Bitlis'te yüzde 58, Van'da yüzde 52.74 oranında oy aldı. Bu durum tüm K. Kürdistan seçim bölgeleri için geçerlidir.

Bunun sorumlularından biri de kuşkusuz reformist milliyetçi işbirlikçi siyasettir. Bu reformist işbirlikçi siyasete karşı devrim ve sosyalizmin propagandasını yapmamız lazım.

Kürt ulusunun kurtuluş mücadelesi, ancak ve ancak Türkiye'nin Bolşevik Partisi ile ortaklaşarak, merkezi partimiz BOLŞEVİK PARTİ Kuzey Kürdistan/ Türkiye'nin önderliğinde gerçekleştirilecek bir devrimle zafere ulaşacaktır.

Ancak o zaman ortak bir yaşamı, tam özgürlük bir biçimde sürdürebiliriz.

Bunun için, PARTİYA BOLŞEWİK KURDİSTAN'A BAKUR saflarında örgütlen!

Ya kapitalist barbarlık, ya sosyalizm!

Yaşasın halkların kardeşliği! Halkların kardeşliği için tek yol DEVRİM!

Kahrolsun reformizm ve işbirlikçilik!

11 Eylül 2007

SB okuru

ZATEN BİLİYORDUK!

"Komüniste kız vermek haram"!

6 Eylül günü yayınlanan burjuvazinin boyalı yayın organlarından biri olan günlük Vatan gazetesinde küçük bir manşet dikkatimi çekti;

"Komüniste kız vermek haram"!

Bunu diyen de, İslam hakkında en "ciddi" araştırmalara imza atan Mısır'daki El Ezher Üniversitesi.

Bu Üniversite 5 Eylül günü fetva yayınlamış.

Üniversitenin öğretim üyesi olan Prof. Dr. Yusuf El Kardavi, Müslümanların komünistlerden uzak durması gerektiğini belirterek, "Komüniste kız vermek, malını komünist birine miras bırakmak haramdır" açıklamasını yapmış. Beyefendi burada da durmamış, Komünistlerin cenazesinin de camiden kaldırılmaması gerektiğini belirtmiş.

Biz zaten bunları biliyoruz.. "gavur"a kız verme", "kızılbaşa kız verme", "müslümana kız verme", "yezidin soyuna kız verme" diye hep anlatılır toplumun değişik kesimlerince.

Şimdi bu anlı-şanlı Profesör de "Komüniste kız vermek haram"! Demiş.

Olsun! O dedi de kime ne? Bir kaç gericinin dışında kimleri engelleyecek? Hani bir laf varya, "gönüller bir olunca, samanlık seyran olur" diye.

İnsanlar tarihler boyunca bu gerici yobazlara karşı tavırlarını koymuşlar ve kimi zaman can bedeli bu fetvaları, yasakları aşmışlardır. Yine de aşacaklarından kuşkumuz yok!

Komünistler bir yolunu bulup, karşılıklı gönüllülük temelinde dinli kızları ve erkekleri eğiterek, birilerinin birilerini birilerine vermesine ya da almasına olanak vermeden, kendi sorunlarını kendileri halledeceklerdir.

Varsın gerici-yobazlar fetva versinler. Kızlar, kendilerinin satılık meta olmadıklarını, kendileri hakkında kendilerinin karar vereceklerini bu yobazlara gösterecekler.

Bu "kız verme" kültürü sahip olduklarını düşündükleri bir metayı andırmaktadır. Zaten hemen arkasında da, "malını komünist birine miras bırakmak" da "haram"lar içerisinde yer alıyor. Öyle ya mal da miras

bırakmayacaksın, kızını da! Nasıl olsa kızlarını da bu yobazlar insan görmüyorlar. İnsan görseler kendileri onlar adına kararlar almazlar, kararları onlara bırakırlar..!

Biz bu gerici ahlak yapısının karşısına, insanların özgürce, gönüllü birlik temelinde bir arada yaşama ilkesini koyuyoruz.

Gönüllü temelde birlikte yaşama ilkesinin, sınıf mücadelesinin önüne çıkarılmadan, bu mücadelenin gereklerini yerine getirerek uygulanması gerektiği açık olmalıdır.

Biz yobazların bu gerici ahlak anlayışına karşı kendi ahlak anlayışımızı koyuyoruz.

Biz bu konuda kendimize Lenin yoldaşın şu görüşlerini temel alıyoruz;

"İnsanların dışında, sınıfların dışında bir kavramdan çıkarılan her türlü ahlakı reddediyoruz. Bunun bir aldatmaca, bir hile olduğunu... açıklıyoruz."

"Bizim ahlakımızın tamamen proleter sınıf mücadelesinin çıkarlarına tabi olduğunu açıklıyoruz. Biz ahlakımızı proletaryanın sınıf mücadelesinin çıkarlarından çıkarıyoruz." Lenin, Din Üzerine, s.63, Inter Yayınları.

Bu yobazlar sürüsü, insanları insan olarak değerlendirmiyorlar. Özellikle de tüm dinler de olduğu gibi, toplumun yarısını oluşturan kadınlarımızı ikinci, üçüncü sınıf insan kategorisi içerisinde ele alıyorlar. Bunun için de, "kız almak-kız vermek"ten dem vuruyorlar.

Biz bunların güya tanrı buyruklarından türettikleri bu ahlakı reddediyoruz. Biz her insana eşit değer veririz. Her kadınımız da her erkek gibi kendisi kendi kaderi hakkında karar vermelidir. Onlar hakkında ne aşiretleri, ne tarikatları, ne babaları, ne de abileri karar vermelidirler.

Onlar, kendileri ile ilgili kararları kendileri vermelidirler.

Profesör efendinin söylediği tek doğru bir şey vardır:

"Komünistlerin cenazesinin de camiden kaldırılmaması gerektiği"ni söylemiş. Çok doğru söylemiş. Komünist olduğunu söyleyip de cenazesini camiden ya da cem evinden kaldıranların komünistliğinden çok şüphelenmek lazım.

Komünistler kendi cenazelerini kendileri kaldırmalıdırlar! Bizim takkecilere, sarıklılara ihtiyacımız yoktur. Bizim cenazelerimiz bir din adamının vaazıyla değil, devrimci marşlarla kaldırılmalıdır.

Hani allı-şanlı bir şeye de gerek yok ya, ama yine de düşmana inat "o bir Bolşevikti" diye bir taşa yazı yazdırmak yeterlidir hani!

Bir Bolşevik
12 Eylül 2007

Seçimler ve DTP'nin durumu...

AKP'nin devlet iktidarını adım adım ele geçirme amacında, oldukça önemli bir mevzi olan Cumhurbaşkanlığı seçiminde şu an istediği sonucu alamamış, ordunun gece yarısı verdiği bir muhtıra ve kemalist kesimin baskısıyla hükumet geri adım atmış ve adeta rest çekerek, erken seçim sürecini başlatmıştır. Bunun yanında AKP Cumhurbaşkanını halkın seçmesi için de yasa değişikliğine gitti. Buna karşın kemalist kesimin ve ordunun en büyük sözcüsü Cumhurbaşkanı A. Necdet Sezer bu yasayı geri çevirdi. Bu tabii ki bizce anlaşılır bir şey çünkü; AKP'nin halk desteği anda diğer kemalist partilere göre açık ara önde ve Cumhurbaşkanlığı seçiminin de AKP, halkın gözünde mağdur bir pozisyonda olduğundan, tepki oylarını da alacağı korkusu A. Necdet Sezer'in yasa değişikliğine karşı bir tutum sergilemesine neden oldu.

% 10 barajı 12 Eylül 1980 faşist darbeci generallerin devrimci, demokrat, ilerici partilerin parlamentoya girmesini engellemek amacıyla getirdiği anti demokratik bir uygulamadır. Fakat bundan sistem partileride nasibini almaktadır.

Dikkat çekici bir diğer gelişmede % 10 barajını aşamayacağı neredeyse kesin olan sistem partileri bu barajın kaldırılması için girişimlerde bulunacaklarına, hummalı bir şekilde ikili ittifak arayışlarına girdiler. Amaçlanan DTP'nin baraj engeline takılıp parlamentoda Kürt'lerin temsilini her ne pahasına olursa olsun engellemekti. Fakat hesapları tutmadı; geçen seçimlerde DTP için yapılan baraj uygulamasından nasibini almış ve ciddi oy almasına rağmen % 10 barajına takılıp parlamentoya girememişti. Halen bu uygulamanın devam etmesi üzerine seçimlere gireceklerini YSK'ya bildiren DTP Genel Başkanı Ahmet Türk ve Genel

Başkan Yardımcısı Aysel Tuğluk, özellikle metropol kentlerde bağımsız aday belirleme ve özellikle İstanbul, İzmir, Kocaeli ve Ankara'da ÖDP, EMEP, SDP gibi partilerle ortak aday belirlemek için girişimlerde bulundu. Ancak DTP, Diyarbakır gibi güçlü olduğu yerlerde, başka partilerden adayları desteklemeyecek.

DTP'nin bu taktik girişiminin üzerine, her ne pahasına olursa olsun DTP'nin parlamentoya girmesini engellemek için aralarındaki iktidar mücadelesine rağmen dinci faşist AKP, faşist kemalist bürokrat burjuvazinin temsilcisi CHP ve ordunun başı Cumhurbaşkanı A. Necdet Sezer birleşik oy pusulasını hızla meclisten geçirip yasalaştırdılar. Bu uygulamayla DTP'nin desteklediği bağımsız adaylar, diğer bağımsız adayların arasına karışacak. Kürt kadınlarının büyük çoğunluğunun okuryazar olmaması nedeniyle, damgayı nereye vuracağını şaşırması ve böylece de DTP'nin ciddi oy kaybedecekti. Hesapları bu! (Eee, nede olsa bunlar Osmanlı'nın torunları Osmanlı'da ayak oyunu çok!) Bu durum faşist Türk Devletinin, ne kadar ırkçı ve Kürt düşmanı olduğunun bir kez daha göstergesidir.

Bununla da kalmayıp Başbakan Erdoğan 19 Haziranda Ağrı gezisinde yaptığı konuşmada şunları ifade etti: "Bağımsız olarak Parlamento'ya milletvekili gelse sana ne yapacak, ne getirecek, yapabileceği bir şey var mı? Lütfen bizler millet olarak oyumuzu israf etmeyelim. Oy bu noktada yerini bulmalı. İsraf edilmemeli. Sadece ideolojik gayelerle oy kullanılmaz. Oy hizmet için kullanılır. Buna dikkat edelim. Nasıl ki paranızı durup dururken sokağa atmıyorsunuz, oylarınızı da durup dururken sokağa atmayın."

Hem "oy hizmet için kullanılır" diyecek hemde milyonlarca Kürt insanının temsilinin % 10 barajıyla önünü kesecek, yetinmeyip, birleşik oy pusulası diye bir şey icat edip oy kaybetmesini sağlamaya çalışacak, bu da yetmeyip bağımsızlara oy vermeyin diyecek ve DTP'yi her türlü dalavereyle saf dışı bırakmaya çalışacaksın. Evet, "hizmet" dediğinde ancak böyle olur Tayyip efendi.

Devletin PKK'yı zayıflatmak için yıllarca dinci faşist gericiliğin örgütlenmesine olanak tanıdığı gerçeği ve bu "ümmetçiliğin" gelişmesinde önemli derecede rol oynamıştır. Bu din belası devrimci ve yurtseverlerin işlerini oldukça etkilemekte, din taciri AKP gibi partilerinse daha çabuk örgütlenmesine olanak sağlamaktadır. Bunu bilen Erdoğan, Kürt ulusunun oyunu kazanabilmenin yolunu aramaktadır.

Bunun yanında bir çok DTP'liye, hapis istemiyle davalar açıldı ve yasaklamalar getirildi.

Kuzey Kürdistan'da da faşist Türk Ordusu PKK'yı bahane ederek gerçek anlamda bir savaş başlattı. "Genelkurmay'ın Kürtlerin linç edilmesine yönelik ırkçı gece yarısı bildirisi, hükumet ve ordunun Hakkari, Siirt ve Şırnak'ta 'güvenlik bölgesi' adıyla baslattığı 'fiili OHAL' uygulaması ve Bölge'de iyice yoğunlaşan askeri operasyonlardan sonra, bu kez 'seferberlik hali' ilan edildi. Sınır bölgesindeki il ve ilçelerde, otobüs-minibüs taşıyıcısı firmalarla Askerlik Şube Başkanlıkları arasında bir 'seferberlik protokolü' imzalandı. Protokol uyarınca tüm sivil araçlar gerektiği zaman askerlerin emrine verilecek, bu emir ise 6 saat içinde yerine getirilecek. Belirtilecek yer ve zamanda yerlerini almadıkları takdirde araç sahipleri ve şoförleri hakkında, 'Seferberlik Halinde Askere Sevke Mani Olmak' suçundan dava açılacak. Şırnak'ın Uludere ilçesinde Askerlik Şubesi Başkanı Vekili Astsubay Levent Atalay ve Sınırlı Sorumlu Uludere 27 No'lu Minibüs ve Taşıyıcılar Kooperatifi Başkanlığı arasında 7 Haziran'da imzalanan protokol, 'seferberlik' durumunu gözler önüne seriyor." (7 Haziran 2007 Yüksekova Haber) Ordunun bu savaşta asıl amacı, AKP Hükumetini yıpratmak, iktidar dalaşında inisiyatifi ele almak ve ellerindeki devlet iktidarını korumak. Bunun yanında, savaşın gölgesinde olacak seçimlerin ordunun denetiminde olması, seçim sandıklarının bunların elinden geçmesi, bu seçimin ne kadar (gayri)meşru olacağı bizce açık. Ordunun niyeti bir taşla iki kuş vurmak.

Mevcut durumda, devlet mekanizmasını elinde tutan faşist Kemalist Türk Ordusu'yla, dinci faşist AKP arasındaki iktidar mücadelesinin kızışması, köy boşaltmalar-yakmalar, ev baskınları, gözaltında kayıplar, yargısız infazlar, işkence, daha katmerli yoksulluk vs. olacak.

Kuzey Kürdistan'dan hemen her gün ölen asker haberleri geliyor. Asker cenazelerinde ırkçılık ve Kürt düşmanlığı körükleniyor, her Kürt "terörist" olarak damgalanıyor. Faşist Türk Ordusu'nun şefi Yaşar Büyükanıt, geçtiğimiz günlerde basına verdiği demeçte; terörü besleyen sivil oluşumları biz biliyoruz, bunların üzerine gidilmesi gerekiyor diyerek, DTP'yi işaret etmiş ve gelecek baskıların ve Kürt halkına karşı savaşın da işaretini vermişti.

"Seçimler halkın yararına olsaydı yasaklanırdı."

Seçimler hakim sınıfların, işçi ve emekçiler üzerinde ki faşist sömürüye dayalı sistemlerinin üzerine geçirdikleri maskeden başka bir şey değildir.

Her beş yılda bir halkın önüne sundukları özde hiç birinin diğerinden

farklı olmadığı sistem partilerinin, söylemleri birbirinden farklıymış gibi görünse de, esasında üç ana gruptan ibaretler. Bir tarafta dinci faşist AKP. Diğer yanda ordu sözcüsü faşist CHP. Bu ikisinin yanında pek fazla şansı yokmuş gibi görünen ve anadilde eğitimin kaldırılması için iktidar vaatleri arasında yabancı dilde eğitimi kesinlikle kaldırmak gibi bir madde bulunduracak kadar, milliyetçi-kafatasçı MHP, (Bunlar da ordunun sonuna kadar yanında. "Asker" cenazelerinde azgınca Kürt düşmanlığı yapıyorlar.)vs. vs. durmaktadır.

Kürt'lerin parlamentoya girmek istemeleri, demokratik bir haktır. Fakat bu parlamento ahırında, Kürt halkının kazanabileceği pek fazla şey yok. Burjuva domokrasisiyle yönetilen ülkelerde bizimkine göre durum biraz daha iyi. Ama o ülkelerde de azınlık halkların karşısında, egemen ulusun ayrıcalıkları var; resmi dil egemen ulusun dili. Ve hayat bu dilin ve kültürün üzerinden yürüyor. Azınlık halkın dili ve kültürünün, egemen ulusa rağmen süreç içerisinde yaşama şansı yok.

Faşist Türk Devleti devrimle yıkılmadıkça halkların kardeşliği mümkün değildir. Sömürücü sınıf olan burjuvazi iktidarda olduğu sürece, barış ve huzur gerçek anlamda hiçbir zaman gelmeyecektir. Çünkü burjuvazi iktidarını biz, işçi ve emekçilere karşı ancak, bizi bize düşman ederek ayakta tutabilir. Bizler birbirimizi boğazlarken, gerçek düşman olan onlar, iktidarlarını sağlamlaştırıyorlar.

Tüm ulusların eşit temsil hakkı, her ulusun kendi dili ve kültürünü dilediği gibi yaşama ve geliştirme, kendi ana dilinde öğrenim görme, yazın ve edebiyatını geliştirme olanağı ve her ulusun ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı, yalnızca sosyalizmle mümkündür. Bolşeviklerin önderliğinde ki 1917 Ekim devrimi bunu, kuşku götürmez bir şekilde kanıtlamıştır.

Her ulustan işçi ve emekçiler, gerçek barış ve özgürlüğün yaşanacağı, hiçbir ulusa ayrıcalık tanınmayacağı, tüm insanlığın bolluk içerisinde, gelecek kaygısı olmadan yaşayacağı, özgürlük, barış, kardeşlik ve insanca yaşamın tek olanağı, biricik sistem, işçi ve köylülerin sosyalist iktidarındadır.

Ve senin gerçek gücün örgütlenmendedir. Halkın örgütlülüğü karşısında hiçbir güç duramaz.

Bu amaç için senin biricik örgütün, Partîya Bolşewik saflarında birleş. Bu saflar gerçek kurtuluşunu sağlayacak örgütlülüktür. Bunun için Partîya Bolşewik saflarını örmeye.

22.06.2007
Bir SB okuru

EKİM DEVRİMİ 90. YILINDA DA YOLUMUZU AYDINLATIYOR!

7 Kasım 1917, Rusya'da işçi sınıfının Bolşevik Parti önderliğinde iktidarı ele geçirdiği gündür.

Rusya işçi sınıfı, emperyalizm ve proleter devrimler çağında ilk kez bir ülkede iktidara el koyarak kendi iktidarını kurmuştur.

Rusya işçi sınıfı, bu devrimle emperyalizme ve gericiliğe ağır bir darbe indirmiştir. Rusya işçi sınıfı, iktidarın ancak ve ancak silahlı devrimle sermaye sınıfından zorla ele geçirilebileceğini göstermiştir.

Rusya işçi sınıfı, tüm legalist hayallere büyük bir darbe vurmuş, barışçıl yollarla burjuvazinin sömürü çarkını döndüren devlet mekanizmasının yıkılamayacağını, silahlı devrimle devlet çarkının paramparça edilerek işçi sınıfının iktidarının kurulabileceğini göstermiştir.

Rusya işçi sınıfı, emperyalist sistemin haksız savaş olduğunu, bu hain sistemin, işçi ve emekçi yığınların emperyalist çıkar uğruna cephelerde hunharca katledilmesinin adı olduğunu, ancak proletarya önderliğinde bir devrimle bu haksız savaşların durdurulabileceğini gösterdi.

Rusya işçi sınıfı, emperyalist savaşa karşı halkların cephelerde kardeşleşmesi gerektiğini, silahları komutanlarına çevirerek devrim için mücadele etmeleri gerektiğini, ancak bu şekilde açlıktan, sefaletten kurtulabileceklerini gösterdi.

Rusya işçi sınıfı, burjuvaziye karşı savaşın kazanılmasının en temel koşulunun, sınıfın kendi partisini kurarak, bu partinin önderliğinde, ezilen tüm güçlerin, sermayenin iktidarına yüklenmesiyle onu paramparça etmesinin mümkün olduğunu gösterdi.

İşçi sınıfı, kendi kurtuluşuna gidecek yolu, Marksizmin Leninizmin bilimsel öğretileri ışığında yol gösterecek olan BOLŞEVİK PARTİyi kendi içerisinde yaratmasının hayati önem taşıdığını göstermiştir.

Rusya işçi sınıfı, kendisini özgürleştirecek yegane gücün yine kendisi olduğunu, burjuvazinin şu ya da bu kesiminden medet umulamayacağını göstermiştir.

Rusya işçi sınıfı, ancak kendisinin önderlik ettiği devrimin zaferle taçlanması sonucunda kadınların, ulusların ve tüm ezilenleri özgürleşebileceğini göstermiştir.

Rusya işçi sınıfı, "başka halkları ezen bir halkın özgür olamayacağını", özgürleşebilmek için, başka halklarla eşit temelde bir arada yaşamanın şart olduğunu göstermiştir.

Rusya işçi sınıfı, emekçi kadınların, erkek egemen sistemin gerici, şoven esaretinden kurtulabilmesi için, işçi sınıfının mücadelesi içinde yer alarak sermayeye karşı

savaşmaları gerektiğini anlattı.

Rusya işçi sınıfı, devrimci mücadelenin kadınlar katılmadan zaferle taçlanamayacağını göstermiştir.

İşçi sınıfı partisi içerisinde kadın ve erkeklerin, eşit ve ortak bir yaşamı gerçekleştirerek, karşılıklı güven içerisinde sömürü sistemini paramparça etmek amacıyla mücadele etmelerinin zafere giden yolu açabileceğini gösterdi.

Bunun için de Ekim Devrimi, ".... Ekim Devriminin zaferi insanlık tarihinde köklü bir dönemeci, dünya kapitalizminin tarihsel kaderinde köklü bir dönemeci, dünya proletaryasının kurtuluş hareketinde köklü bir dönemeci, bütün dünyanın sömürülen yığınlarının mücadele yöntemlerinde ve örgütlenme biçimlerinde, yaşama tarzı ve geleneklerinde, kültür ve ideolojisinde köklü bir dönemeci kaydetmektedir." (Stalin, "Ekim devriminin Uluslar arası Niteliği", Eserler cilt 7, s. 207-208, Alıntı, "Ekim Devrimi Üzerine, H. Yeşil, Dönüşüm Yayınları, s.22)

Peki Rusya işçi sınıfını, onun öncü Bolşevik Partisini bu denli güçlü kılan güç ne?

Daha 1894 yılında, o günün Rusya'sındaki kapitalist üretim ilişkilerinin düzeyi, Kuzey Kürdistan ve Türkiye'nin bugünü ile karşılaştırılamayacak kadar geri bir durumda olmasına rağmen, Lenin yoldaş şu tespitleri yapmaktadır:

"..... İşte bu yüzden fabrika işçisi tüm sömürülen halkın ileri temsilcisidir, ne daha az, ne daha fazla ve temsilci olarak bu görevini örgütlü, sebatlı bir mücadelede gerçekleştirmesi için herhangi bir "perspektife" kapılması gerekmez; bunun için sadece onu durumu hakkında, onu ezen sistemin politik-ekonomik yapısı hakkında ve bu sistem altında sınıf antagonizmasının zorunluluğu ve kaçınılmazlığı hakkında aydınlatmak gereklidir. Kapitalist ilişkilerin bütün sistemi içinde fabrika işçisinin bu konumu onu işçi sınıfının kurtuluşu için tek savaşçı haline getirir, çünkü yalnızca kapitalizmin en yüksek gelişme aşaması, makineli büyük endüstri, bu mücadele için gerekli maddi koşulları ve sosyal güçleri ortaya çıkarır. ..." (Lenin, SE, cilt 1, s.440 İnter yayınları)

Burada Lenin yoldaş çok açık bir şekilde işçi sınıfının tarihsel misyonunu, devrimci rolünü ortaya koymaktadır. Fabrika işçisinin üretim içerisindeki konumundan dolayı, işçi sınıfının kurtuluşu için tek savaşçı rolüne sahip olduğunu ortaya koyar. Yazısının devamında şunları saptar:

"... Ve Sosyal-Demokratlar*) bütün dikkatlerini ve faaliyetlerini işçi sınıfına yöneltiyorlar. İşçi sınıfının ileri temsilcileri bilimsel sosyalizmin düşüncelerini, Rus işçisinin tarihsel rolü düşüncesini benimseyip, bu düşünceler geniş bir yaygınlık kazandığında ve işçiler sağlam örgütler kurup, işçilerin bugünkü dağınık işletmeler düzeyindeki mücadelesini bilinçli bir sınıf mücadelesine dönüştürdüklerinde – o zaman Rus işçisi tüm demokratik

unsurların başında otokrasiyi devirecek ve Rus proletaryasını (bütün dünyanın proletaryasıyla omuz omuza) açık politik mücadelenin doğrudan yolunda muzaffer komünist devrime doğru götürecektir." (age. s. 441)

Burada altını çizmek gerekli olan en temel tespitlerden birisi, Rusya'daki Marksistlerin bütün dikkatlerini ve faaliyetlerini işçi sınıfına yöneltmiş olmalarıdır. Bu tespit canalıcı bir özelliğe sahiptir. Bizim son kongrelerde aldığımız kararlarda yaptığımız "fabrikaları kalelerimiz haline getirelim" tespitle özdeş olan bu tespitin, hayati bir önem taşıdığını bir kez daha vurgulamak gerekir. Burjuvaziyi zor yoluyla devirip kendi iktidarını kurmayı hedefleyen sınıf partisi her gün kendi pratik faaliyetlerini bu çerçevede sorgulamalıdır.

Yine Lenin yoldaş, "işçiler sağlam örgütler kurup" dağınık işletmeler düzeyindeki mücadelelerin, "sınıf bilinçli bir sınıf mücadelesine dönüştürülmesi"ne vurgu yapmaktadır. Bu devrimi örgütlemek isteyen her komünistin dağarcığına yazması gereken bir tespittir.

İşçilerin sağlam kurmaları gereken örgütlemelerinin fabrika içindeki parti örgütleri olduğu açıktır. Bunların illegal temelde olacağı, devrim yapmak isteyen herkesin bilincinde olan bir tespittir.

Tek tek fabrikalardaki örgütlenmeler üzerinden, bilinçli örgütlü bir mücadelenin "sınıf mücadelesi" anlamına geleceğini ve bunun bu şekilde ele alınması gerektiği 1894'lerde tespit edilmektedir.

Burjuvazinin iktidarını alaşağı etmek isteyenlerin, Lenin yoldaşın bu dediklerini yaşama geçirmek için kollarını sıvamaları gerektiği, geç bile kalındığını anlaması gerekir. Eğer 1917 Ekim Devrimi zafere ulaştıysa, Rusya işçi sınıfının fabrikalar temelinde kök salarak sermayenin mezar kazıcısı rolünün gereklerini yerine getirmesindendir. Ancak bu temelde gerçek işçi partisi olan BOLŞEVİK PARTİ yaratılabilmiştir. Ancak bundan öğrenebildiğimiz ölçüde ve bu öğrendiklerimizi Kuzey Kürdistan işçisini örgütlemekte yaşama geçirdiğimizde Ekim devriminden gerçekten öğrenmiş olacağız!

2017'ye çok fazla bir zaman kalmadı.

Kuzey Kürdistan ve Türkiye'nin Bolşevik Partileri omuz omuza vererek bu temelde bir çalışma yaparlarsa, 2017'de yeni Ekimleri yaratabiliriz.

Hiçbir şey imkansız değildir... Yeter ki hedeflerimiz doğrultusunda gösterilen doğru yolda ilerlemesini bilelim!

Bu bilinçle Leninistlerin yolundan ileri!

12 Eylül 2007

**) O dönemde Sosyal-Demokratların hepsi marksistti. Daha sonraki süreçte sosyal demokrasi içinde bölünme oldu ve komünistler kendilerini işbirlikçi ihanetçi sosyal demokratlardan ayırmak için yalnızca "komünist" ifadesini kullanmaya başladılar. / BN.*

"Özgür, demokratik ve eşitlikçi bir Türkiye" mitinginden notlar...

"KESK, TMMOB, TTB tarafından organize edilen "Özgür, demokratik ve eşitlikçi bir Türkiye" mitingi, 3 Kasım günü Ankara'da yapıldı. Çeşitli illerden otobüslerle, trenlerle Ankara'ya gelen onbinler, sabah saatlerinde Hipodrom'da buluştu. Burada düzenli kortejler oluşturan kitle, Sıhhiye meydanına yürüdü. En önde KESK bünyesinde yer alan sendikalar yürüdü. Bunlar içinde Eğitim Sen kitleselliği ile dikkat çekti. SES, BES, ESM, Kültür Sanat-Sen, Tarım Orkam-Sen, Tüm Bel-Sen, Yapı Yol-Sen, Haber-Sen, BTS yürüyen diğer sendikalardı. TMMOB de oldukça kalabalıktı. KESK ve TMMOB yanında TTB'nin katılımı oldukça düşüktü. KESK ve TMMOB kortejlerinde, Diyarbakır, Mardin, Siirt, Bitlis, Van, Ağrı, Elazığ, Tunceli, Urfa, Hakkari'den gelen, öğretmen, mimar, mühendis, sağlık çalışanı, işçinin vb. attıkları sloganlar oldukça dikkat çekici idi. Bu kortejlerden sık sık, "Kürdistan faşizme mezar olacak!, AKP şaşırma, bizi dağa taşıma!, Kürtlere uzanan eller kırılsın!, Güneşe uzanan eller kırılsın!, Eşitlik, kardeşlik, Kürt ulusuna özgürlük!" sloganları atıldı. Diğer sendikalara gelince, DİSK temsili düzeyde katılım gösterdi. Dev-Sağlık İş, Emekli-Sen pankartları ile yürüdüler. Türk-İş'e bağlı sendikalardan, TÜMTİS, Petrol-İş, Tez Koop-İş, Deri-İş pankartları arkasında yürüyenlerin sayısı az da olsa, bu sendikaların eyleme katılmış olması olumludur. Partilerden, ÖDP, SDP, EMEP, EHP, TKP, DTP; dergilerden, Mücadele Birliği, Partizan, Alınteri, Kaldıraç, Odak, İşçi Mücadelesi, Tüm İGD, Köz; platformlardan, DHP, SODAP, BDSP, TÖP, ESP ve Halk Evleri, Öğrenci Kolektifleri, BATİS, ÇHD vd. katıldılar. Yürüyüş boyunca, miting sırasında çok çeşitli sloganlar atıldı. Kimi sloganlar şunlar: "Madem çıktı tezkere, Bilal gitsin askere!, Türk, Kürt, Ermeni, Yaşasın halkların kardeşliği!, Faşizme karşı omuz omuza!, Susma haykır halklar kardeştir!, Katil ABD, işbirlikçi AKP!, Zafer direnen emekçinin olacak!, Eşit, özgür, demokratik Türkiye!, Bıji bıratıya gelan!, Savaşa hayır, barış hemen

şimdi!, Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek!, Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiçbirimiz! Faşizme ölüm, tek yol devrim!" Miting alanında, KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, TTB Genel Sekreteri Altay Ayaz birer konuşma yaptılar. İsmail Hakkı Tombul; "Silahların susmasını, Kürt sorununa demokratik çözüm" talep etti. Mehmet Soğancı; "sosyal devlet" istedi. Altay Ayaz; "Eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik haklarını piyasaya teslim" etmeyeceklerini vurguladı.

Yürüyüş sırasında, miting alanında atılan sloganlarda, yapılan konuşmalarda, öne çıkan nokta meclisten çıkan Tezkere karşıtlığı, hazırlanan savaşa karşı barış vurgusu idi.

Türk devleti tarafından savaş kışkırtıcılığı yapıldığı, savaş hazırlıklarının tamamlandığı, şovenist histerinin sokakta kol gezdiği bir dönemde, böylesi bir mitingin gerçekleştirilmiş olması olumludur. Binlerin, onbinlerin bir araya gelmiş olması, yürüyüşe ve mitinge damgasını vuran reformist yaklaşımlara rağmen olumludur.

Yapılan konuşmalarda, hazırlanan savaşın nedenleri, kime karşı hazırlandığı, kime karşı yapılacağı vb. konularına hiç değinilmedi. Genel halkların kardeşliğine, bir arada yaşama, barışa vb. vurgu yapıldı. Öyle ki, alana girmeden arama noktası önünde bekleyen Tertip Komitesi görevlileri, üzerinde "Kürt halkına yönelik operasyonlara hayır!" yazan dövizimize, polise verilen listede olmadığı gerekçesi ile el koymak istediler. Üstlerine vazife olmayan işe kalkışan görevlilere döviz teslim edilmedi. Arama noktasından geçildi. Döviz alanda müdahale olmadan açıldı, taşındı.

Bizler, 3 Kasım eylemine blok kurarak yürüme yerine güçlü propaganda grubu olarak katılmayı kararlaştırdık. Çeşitli illerden gelen okurlarımızla da buluşarak planladığımız işleri yaptık. Yürüyüş sırasında ve alanda, "Operasyonlara hayır! Türk şovenizmine hayır!" başlıklı bildirimizden binlerce adet dağıttık. Kasım sayımızın satışını yaptık. Üzerlerinde, "Kürt halkına yönelik operasyonlara hayır!, Halkların kardeşliği için tek yol devrim!, Sınır ötesi operasyona hayır!" yazan dövizleri taşıdık.

Miting, Sevinç Eraltay, Grup Kızılırmak ve İlkay Akkaya'nın verdikleri konser eşliğinde çekilen halaylarla son buldu. Özgür, demokratik ve eşitlikçi bir ülke devrim işidir!

Bu görevle donatılmış Partîya Bolşewîk saflarında örgütlü mücadeleyi yükseltmek, bunun için görev başına ileri!

Türk Telekom grevinde işçiler kazandı!

İşçilerin kazanmış olduğu sendikal hakkı adım adım yok etmek ve sendikalı olmanın getirdiği bir takım ciddi kazanımlara ve haklara karşı saldırıya geçen Türk Telekom patronunu, bu saldırılara karşı grev silahını kullanan işçilerin grevini başarısızlıkla sonuçlanmasını sağlamak için, elinden gelen tüm çabayı gösterdi. Grevci işçileri yıpratmak için iddia edilen sabotaj yalanları, özellikle burjuva medyanın da 26.600 işçinin Grevi karşısında sessiz kalıp yok saydığı, grev kırıcılığının yapıldığı, zaman zaman şiddete ve tutuklamalara maruz kalınmasına rağmen, Türk Telekom işçileri grevlerinin 44. gününde, istediklerini aldılar. Grevin bu olumsuzluklara rağmen başarıyla sonuçlanması işçilerin kararlı olmalarının yanında, (fakat şunu da gördük ki işçilerle sohbetlerimizde onlara son durumu sorduğumuzda "bilmiyoruz sendika bize bilgi vermedi" diyorlardı. Yani her şeyi sendikanın inisiyatifine bırakmış, durumlarından bihaberdiler.) sağlıktan bankacılığa, hava ulaşımından GSM operatörlerine ve sabit telefonlara değin her türlü haberleşme ve otomasyonun kullanıldığı kurumlara kadar geniş bir yelpazeye hitap eden ve altyapı hizmeti sunan bir kuruluş olmasından ibaret, tüm bu hizmetlerin aksaması demek oluyordu. Bu grev herhangi bir fabrikada olan bir grev değildi. Gö-rüleceği gibi hemen herkesin az ya da çok bu grevden etkilendiği oldu. Basına yansıyan bilgilere göre, grevden kaynaklı 100 milyon YTL zarar oluşmuş durumda. Elbette bu zarardan sorumlu olan işçiler değil, Türk Telekom patronudur.

Eğer toplu sözleşme masasına oturduklarında, bu gün kabul ettiklerini o gün nın geliştirilmesi"ni sağlayacaklarmış. Ne güveni!? Gerçekte işçilerden patrona güvenilmesini istemek, sömürücülerin gerçek sınıf karakterini gizlemeye ve patronun fırsat bulunca işçilerin kazandığı hakları geri almak için her yolu deneyeceği gerçeğini gizlemeye, işçilerin bilincini karartmaya, burjuvaziden gelecek saldırılara karşı işçileri uyutmaya yarar. İşçilerin geçmiş deneyimleri burjuvazinin, işçileri daha fazla sömürmek, onların sırtından daha da zenginleşmek için oynamayacakları oyun, çevirmeyecekleri dümen, yapmayacakları sahtekârlığın olmadığını göstermiştir. Bizler bölgemizde elden geldiğince grevdeki işçileri ziyaret edip (her ne kadar grev yerine gittiğimizde gazetemizin parçalanıp bir kenara

atıldığını ve bıraktığımız bildirilerin daha biz fazla uzaklaşmadan güvenlik tarafından toplanıldığını görüp moralimiz bozulsa da) mücadelelerine destek olmaya ve kapitalist sömürü sisteminin çelişkilerini aktarmaya, işçilerde sınıfsal bilincin oluşmasını sağlamaya çalıştık ve inatla çalışacağız. Fakat sınıf bilincine işçilerin birden bire ulaşmasının mümkün olmadığının da elbette bilincindeyiz. Gün gelecek işçi sınıfı üzerindeki ölü toprağı kalktığında biz, komünist ve devrimcilerin doğru, kararlı, yılmaz mücadele-siyle sınıf birliği sağlandığında, işçi sınıfı gücünün farkına varacak ve sömürücüler açısından hiçbir şey bu günkü gibi aynı olmayacak. İktidar sömürücülerin elinden, komünistlerin önderliğinde proletarya tarafından alınacak, tüm bu zenginliği yara-tan, iktidarın gerçek sahibi halkın eline geçecektir. İşte o zaman "öbür" dünyada da vaat edilen sahte cennet yerine biz işçiler-emekçiler için açlık, yokluk-yoksulluk, işsizlik, savaş, zulüm ve geleceksizlik yerine dünya cennet olacaktır. Bu cenneti yaratmak işçi ve emekçilerin elindedir, bunun için örgütlü mü-cadelemize önderlik eden Partîya Bolşewîk saflarında mücadelemizi yükseltmeye!..

Yaşasın TELEKOM direnişi!

Yaşasın Proletarya Diktatörlüğü!

Bir yeni SB okuru 08.12.2007

HABER-İŞ SENDİKASINDA 7. DÖNEM İŞLETME TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİNDE ANLAŞMA SAĞLANDI...

İşte bu toplu-iş sözleşmesinin metni...

1) Toplu iş sözleşmesinin 1. yılında % 10 ikinci yılında ise % 6,5 artı enflasyon oranında artış yapılacaktır. Bu artışla birlikte aynı tarihte kapsam dışında çalışmakta olan 1. tip sözleşmeye tabi aynı unvan ve aynı kıdemdeki işçilerin al

2) Toplu iş sözleşmesinde yer alan diğer ödeme kalemlerine ise ücretin zamlandığı tarihte ve ücret zammı oranında artış yapılacaktır.

3) Çalışma süreleriyle ilgili 5 gün haftalık 45 saatin yanında ihtiyaç duyulan işyerlerinde vardiya ve nöbet usulü çalışmanın dışında 6 gün ve haftalık 45 saatlik çalışma sistemi de getirmiş olup bu sistemde çalışacak işçilere aylık 200 ytl ödeme yapılacaktır.

4) Bir defaya mahsus olmak üzere bayramdan önce her işçiye 200 ytl ödeme yapılacaktır.

5) Tüm işçilere yılda toplam 112 gün ikramiye ödemesi yapılacaktır.

6) Grev esnasında iş sözleşmesi haklı nedenle fesh edilen işçiler işe tekrar alınacaktır. İş sözleşmesi fesh edilmesi teklif edilen işçiler hakkındaki teklif geri çekilecektir. Ancak yargıya intikal etmiş ve yargılanmakta olan işçilerin fesh edilen iş sözleşmelerinde ise yargı sonucu beklenecek olup mahkemelerden beraat etmeleri halinde tekrar işe döneceklerdir.

Türkiye'de Kürtler

BARIŞ SÜRECİ İÇİN TEMEL GEREKSİNİMLER

Bu başlık altında 29-30 Eylül 2007 tarihinde Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonunda Diyarbakır Barosu ve Heinrich Böll Vakfı Derneği tarafından bir konferans yapıldı.

Yaklaşık olarak 500 kişinin izlediği konferans konuşmacılardan başka yazılı sorulara da zaman ayrıldı.

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonunda gerçekleştirilen ve iki gün süren konferansa, Büyükşehir belediye Başkanı Osman Baydemir, DTP Diyarbakır milletvekilleri, Akın Birdal, Selahattin Demirtaş, Aysel Tuğluk, Gülten Kışanak ve AKP milletvekilleri Abdurrahman Kurt ile Kutbettin Arzu'nun yanı sıra aralarında Baskın Oran, Hasan Cemal, Ali Bayramoğlu, Cengiz Çandar, Ragıp Duran, Gençay Gürsoy ve Pınar Selek bulunduğu çok sayıda akademisyen ve gazeteci katıldı.

Heinrich Böll Stiftung Derneği adına Ulrike Dufner, Diyarbakır Barosu adına Sezgin Tanrıkulu birer konuşma yaptılar.

Diyarbakır Barosu Başkanı Sezgin Tanrıkulu, "Konferansımız, Türkiye'de Kürtler sorununun çözümü bakımından çatışmanın dışında bir yol olduğu, olması gerektiği konusunda kamuoyuna ve ilgili tüm taraflara mesaj ve öneri sunabilecek bir platform olmasını diliyorum" dedi. "Kürt tarafının yapması gereken, kendi iradesi ve kararıyla siyasal amaçlarına ulaşmak için silahlı şiddeti tüm birimleriyle kullanmaktan vazgeçtiğini, tüm gücünü siyasetin barışçı yollarla başarı kazanacağını görmesi ve kendisini buna göre düzenlemesi olmalıdır. Bu mümkündür, gereklidir ve doğru olandır."

Tarihin çözümün şiddette ve inkarda olmadığını tüm çıplaklığıyla ortaya koyduğunu söyleyen Tanrıkulu, "Ne Kürtler inkar, telin ve tercih politikalarıyla ortadan kaldırılmışlar ve ne de silahlı şiddetle insani, ulusal ve bir o kadar da haklı talepleri konusunda sonuç almışlardır" dedi.

Ulrice Dufner; Türkçe, Kürtçe ve Almanca "Hoş geldiniz" diyerek başladığı konuşmasında "Türkiye'de önemli bir sürecin yaşandığını kaydetti. Parlamentoya giren DTP'li milletvekillerinin yeni Anayasa'yı tartışmalarının olumlu olduğunu ve tabu sayılan konular üzerinde konuşulmaya başlandığını söyleyen Dufner, Kürt sorununun acil tartışılması gerektiğini savundu. "Silahların kullanıl-masının ardından sivil döneme geçmenin kolay olmadığını bildiklerini belirten" Dufner, "Güç kullanmak normal görülüyor ve savaş sonrasında bu güçten vazgeçmek kolay değil. Çatışma, savaşların var olması için gereklidir. Hareketin ilk hedefi doğru olsa da sonra değişiyor. Otoriter zihniyet birçok şeyden vazgeçmektedir.

Demokrasi otoriter yapıyla bağdaşmaz. Başka bir ırk'ın bitmesi için kız çocuklarına ve kadınlarına tecavüz yapılmaktadır. Başka bir ırk'tan aşk ve evlilik dahi yasaklanmaktadır" diye konuştu. "Etnik ruhun çoğaltılması için kadınların çok fazla mağdur olduğunu" belirti.

Oturumlar çeşitli başlıklar altında altında yapıldı.

Çatışmaların Sonlandırılması Süreci: Aktörler

Konferansın ilk oturumuna başkanlık yapan Demokratik Toplum Partisi Genel Başkan Yardımcısı Orhan Miroğlu, Abdullah Öcalan'ın avukatları aracılığıyla son süreçle ilgili yaptığı açıklamaları aktardı. Miroğlu, "PKK liderlerinin ve özellikle Öcalan'ın sürece ilişkin görüşleri kanaatimce önem taşımaktadır. Öcalan şöyle diyor; (1921 Anayasa'sı örnek alınmalıdır. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, bütün kültürlerin demokratik şekilde varlığını ve kendini ifade etmelerini kabul eder. Bu cümle yeterlidir, birçok şeyin önünü açar. Bu cümleyi Anayasa'ya koysunlar, 2 ay içinde PKK silah bırakır, gizli örgütlenmede biter. Ondan sonraki aşama demokratik yasalarla düzenlensin. Bu söylediklerim mümkündür, akan kanı durdurabiliriz) diyor" diye konuştu.

Clem Mc Cartney; Çatışma ve iletişim konularında bağımsız uzman, İrlanda'dan geliyorum, çatışmalar hakkında konuşulduğunda rahatsız olurdum. Çünkü çatışma bizim etrafımızda olan bir şey. Uluslararası bir sorundur, herkesin kendi kafasını temizlemesi lazım çatışmaların bitmesi için. Kuzey İrlanda'da derdik ki, 'Bu çatışma hiçbir yerdekine benzemiyor'. Oysaki çatışmaların ortak yönleri ve ilkeleri olduğunu kabul etmeliyiz. Daha sonra nesnel bakmalıyız" "Türkiye'de çatışmanın durması için de PKK'yle müzakere yapılabileceğini söylüyor. Bu sürecin başlayabilmesi için, tarafların çözüm potansiyelinin var olduğuna karşılıklı inanması gerekiyor. Başlangıç adımlarıysa, üçüncü bir taraftan gelebilir."

Mithat Sancar; Ankara Üniversitesinde Profesör: Kürt isyanlarından söz etti, en son aşamada 1984 yılında ve devam eden başkaldırıdan bahsetti. Avrupa Birliği ve Kopenhag Kriterlerine bağlı kalınarak bu sorunun tarafların güven temelinde çözeceklerinden bahsetti. Tarih boyunca hiçbir etnik çatışmada ne devletin, ne de silahlı örgütün tam olarak başarıya ulaşabildiğini belirterek, "Dolayısıyla, çözüm için şiddetin sonlandırılmasını tartışmak gerekiyor. Silahlı politikalarla bir yere varılamayacağı görülmeli" "Sadece, genel affın, normal demokratik siyaset hakkı olmadan uygulanması pratikte faydalı olmayacaktır. Silahlı iken yaptığınız siyaseti, silahsızken yapamıyorsanız zaten kendinize niye silah bıraktığınızı açıklayamazsınız" diye konuştu.

Akın Özçer; Emekli Diplomat, İspanya'da elçilik yapmış, Özelinde BASK sorununun ne olduğunu ve zaman içinde nasıl çözüldüğünü anlattı. Öncelikle BASK sorunu 1936 Franko'nun iktidara gelmesiyle uyguladığı Faşizm sonucunda özgürlüklerin kısıtlanması, kiliseye karşı ve İspanyol olmayan halklara (özellikle Katalanlar) karşı sindirme ve

asimilasyon politikası uygulayarak İspanyol milliyetçisi bir çizgi izlemesi sonrasında Bask sorunu ortaya çıktı. Etnik temelde gelişti ve güçlendi. Gelişmeler 1976 yılında Franko'nun devrilmesinden sonra başbakan olan Abolfo Sourez, bir de İspanya'da parlamento yanında Krallıkta var. Kral 1.Juen Carlos'un haklar ve özgürlüklerin geliştirilmesi yönünde desteği, halkın ve sivil tolum örgütlerinin katılımı sonucu 1978 yılında çıkarılan Anayasa'nın kimi ilerici yönlerine vurgu yapıldı, Örneğin otonomi sağlayan özerk bir anayasa olduğunu, bu anlamda geliştirilen terör eylemleri dışında katılımcı ortak çözümler geliştirmenin önünde engelleri kaldırmış. Oluşturulan güven sonunda taraflar görüşmeler geliştirdiler. Çatışmaların sonlanması için bir güvenin taraflarca oluşması lazım.

Dilek Kurban; Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etütler Vakfı'ndan (TESEV) Demokratikleşme Programı Yöneticisi, Kürt siyasetçilerin ve sivil toplumunun siyaset dilini kullanmaktan çok, bilgi üretmeye yönelmesi gerektiğine işaret ederek, "22 Temmuz seçimlerinin ardından Kürt siyaseti daha somut projelerle halka ulaşmaya çalışmalı. Kürtler kendileri gibi ezilen kesimleri daha iyi anlamalı ve onlarla ilişkilerini güçlendirmeli" değerlendirmesinde bulundu.

Dilek Kurban ise, köye geri dönüş projesi kapsamında sadece insanların yüzde 10'unun geri döndüğünü söyleyerek, "Yaşanan çatışmalar büyük acılara yol açmıştır. Bölgede yaşanan çatışmalar sırasında insan hakları ihlallerine bulaşmış olan güvenlik görevlilerinin bir an önce güvenlik sektöründen uzaklaştırılmaları gerekiyor. Bu bağlamda PKK'nın da yaptığı ihlaller var. Kürtler bundan pek söz etmiyor biliyorum, ama bunun da konuşulması gerekiyor. Onların ne yapılacağının da ayrıca ele alınması gerekiyor" şeklinde konuştu.

Otoriter ve Militarist Yapılardan Katılımcı Demokrasiye Geçiş Süreci

İkinci oturuma başkanlık yapan Ulrike Dufner oldu, taraflara söz hakkı vererek başladı, kendisi düzenleyici olduğu için konuşma yapmıştır.

Thomas Jeffrey Miley, Siyasi ve Anayasal Çalışmalar Merkezi, İspanya; Franko Faşizminin o baskıcı yapısı sonunda bir dizi Papaz tutuklandı, işkence ve baskılardan geçti, kimi muhalifler öldürüldü. Bask bölgesinde de devlet otorite sağlamak için elindeki otoriter gücü kullandı. Franko'nun uyguladığı baskılar sonucu dünya kamuoyunun tepkisini de çekti. O oluşturduğu güç ile bir diktatördü, dünyada da en uzun süre görevde kalan bir diktatördü. 1978 yılında geniş katılımlı bir Anayasa hazırlanarak referanduma sunuldu. Bu temel hak ve özgürlükler bakımında kimi eksikliklerine rağmen illeri bir Anayasa'dır. Böylece karşılıklı güvenle oluşturulan Anayasa'yla radikal Bask Milliyetçileri hariç diğer taraflar sorunu karşılıklı diyalog yoluyla çözmeye çalışmışlardır. Robert W. Olson, Kentuckey Üniversitesi, ABD; devletlerin yayılmacı politikaları ve başka halkları baskı almak istemeleri ekonomilerini güvencelemek istemektedirler. Irak işgalide enerji kaynaklarının güvenceye alınması için yapıldı, Türkiye'de Kuzey Irak'a müdahale etme-

melidir. Müdahale ettiğinde Türkiye topraklarında yaşayan Irkdaşları da buna destek verecektir.

Ali Bayramoğlu, Yeni Şafak Gazetesi; Türkiye'deki ulus oluşumunda bir Müslüman göçü söz konusudur. Göçmenlerin geldiği yerden Müslümanların oluşturdukları devlettir. Kaybedilmiş mallar ve kaybedilmiş canlar üzerine alınmış bir devlettir Türk devleti. Cumhuriyet'in iki konuda başarılı olduğunu söyleyen Bayramoğlu, konuşmasını şöyle sürdürdü: "Müslümanlar ehlileşti. Kürtler Müslümanlaştı, Ehlileşmeyen Müslümanlar büyük sorun oldu. Aysel Tuğluk, DTP Diyarbakır Milletvekili, DTP Eşbaşkanı "'Yeni anayasada' Türkiye Cumhuriyeti anayasası bütün kültürlerin demokratik bir şekilde varlığını ve kendini ifade etmesini kabul eder' cümlesi bile son otuz yıllık şiddet dolu süreci bitirecektir."

Barışa Cinsiyet Penceresinden Bakış; Oturum Başkanı Filiz Koçali – SDP...

Adriana Zaharijevic, Siyahlı kadınlar, Sırbistan, Sırbistan Siyahlı Kadınlar mücadelesini anlatarak konuşmasına başladı. 'Silahlı çatışma sırasında kadınlar, toplumsal sorumluluktan uzak tutulur. Kadınlar her zaman pasif kurbandırlar, ancak kadınlar savaşta buna daha fazla maruz kalıyor. Kadınlar devletin yasaklarına daha fazla ayak uydurmak zorunda kalıyor. Kendilerini eğitmek için hak tanınana kadar, erkeklere sürekli hizmet etmişlerdir' dedi. Pınar Selek; Sosyolog, AMARGİ Kadın Akademisi, sorunların tartışılması gerektiğini dile getirerek, kadınların barış mücadelelerinde, büyük bir çaba gösterdiğini ifade etti. Selek, tarihte son bulan savaşlarda kadınların belirleyici rolü oynayamadığına işaret ederek, 'Kadınlar savaşın hem öznesi hem de nesnesi durumunda. Barış kadınla özdeşleşiyor' diye konuştu. Yurdusev Özsökmenler; Bağlar Belediye Başkanı ve Gazeteci, yaşanan çatışmalar nedeniyle Diyarbakır'ın yerinden edilenlerin ve göçle başka yerlere gidenlerin kenti olduğunu kaydetti. Kadınların yaşadığı travmanın devam ettiğini hatırlatan Özsökmenler, şiddete maruz kalan kadınların olduğunu dile getirdi. Özsökmenler, cezaevinden çıkan ve tecavüze uğrayan kadınlar için rehabilitasyon merkezlerinin gerekliliğine dikkat çekti.

Uluslararası Aktörlerin Rolü ve İhtilaf Çözümüne Yönelik Uluslararası Mekanizmaları ; Baskın Oran – Oturum Başkanı

Kürtlerin uluslararası alanda sahneye çıkışlarını, ABD ile Kürtlerin ilişkileri ve uluslaşma süreci ile ilişkilendirerek ele aldı. Oran, Kürtlerle ilgili 1918 yılından beri tamamlanamayan komisyon raporunu, baba Barzani'nin ABD'nin 51. eyaleti olma isteğini, baba Bush'un Kürt aşiret liderlerinin sorunları için müdahil olma taleplerini "Irak'ın iç sorunudur" diyerek karşılıksız bırakmasını anlatarak, yeni ABD-Irak Kürtleri ilişkisinin güvenilirliğini açıktan olmasa da, soru işaretleri bırakmakla yetinerek sorgulayan bir konuşma yaptı.

Michel M. Gunter; Tenessee Teknoloji Üniversitesi, ABD Kürtlerle ABD arasındaki gelişmelerden bahsetti, Irak Kürtlerine nasıl yardım ettiğinden bahsetti, bu yardımın görece olduğunu, devamında Oğul Bush'un en güvenli

gördüğü Irak'lı Kürtler üzerinden Irak'ın devlet bütünlüğünün aşamalı olarak parçalanması ve daha kolay yönetilmesinin sağlanması izlemektedir. ABD ve AB istediği, PKK ve Türkiye arasında diyaloğun gelişmesi için koşulların yaratılması gereklidir. "Atatürk yaşasaydı toprak bütünlüğü ile Kürtlerin talepleri arasında denge kurardı" dedi.

Cengiz Çandar; İstanbul Kültür Üniversitesi, Çandar'dan öğütler: Barzani'yle iftihar edin, AB'den şaşmayın Devrim yapmak için derslere girmediğini ama Kürt sorunu ile ilgili konferanslara artık Mülkiye'de derse gitmekten daha çok zaman ayırdığını ve böylesi toplantılara daha çok katıldığını söyledi. Bölgede sadece Kürtlerin devleti olmadığını ve Kürt sorununun bir devlet olma sorunu olduğunu, Kürtlerin ya bağımsız Kürt devletini kuracağını ya da bulundukları ülkelerden biri veya birkaçını kendi devletleri olarak kabul edeceklerini söyledi. 'DTP çıksın, PKK'ya karşı olduğunu ilan etsin' demiyorum. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın bu çağrısını da yersiz buluyorum. Çünkü DTP'yi ilginç yapan, PKK ile organik bağıdır. Türkiye Kürtlerinin önündeki ilk ödev, Irak'taki Kürt oluşumuna zarar vermeden onu ayakta tutmak, ikincisi Türkiye'yi Avrupa Birliği (AB) yolunda tutmak.

Sosyo-Ekonomik Yapı ve Kalkınmaya Yönelik Adımlar;
Oturum Başkanı: Aylin Örnek
Heinrick Böll Vakfı Derneği

Bölgenin gelişim seyrinde on yıllara göre değerlendirildiğinde sürekli olarak geri bırakıldığına değindi, bunda en belirgin etmen Kürt sorunudur, göç ve diğer sorunlar eklenince daha da ağırlaştı.

Şahismail Bedirhanoğlu, GÜNSİAD (Güneydoğu Sanayici ve İş Adamları Derneği) Başkanı, siyasetin bölgesel ticarete engel olmaması gerektiğini, aksine ticaretin siyaseti şekillendirmesi gerektiğini ifade etti. Yıllara göre verdiği bilgilerden her on yılda bir Diyarbakır'ın önce iller bazında 42.,53., son dönemde de 62. sırada olduğuna vurgu yaptı.

Güneydoğu'da asgari ücretin azaltılması ve Diyarbakır AKYIL işçilerinin sendikal haklar adına direnişleri sonrasında işten çıkartılmaları ile ilgili sorulara zaman kalmadığı gerekçesi ile cevap vermedi.

Nurcan Baysal, Kalkınma merkezi derneği; bölgenin ekonomik yapısıyla ilgili bilgi verdi, öncelikle bölgenin kalkınmasına önem verirken uzun vadeli izlenebilir bir planlı çalışmanın koşullarının yaratılması gereklidir. Bölgenin yıllarca ihmal edildiğini, ekonomik yapı itibariyle tarım ve hayvancılığı dayalı modern olmayan bir gelişme seyrettiğini kimi desteklerin yapıldığını ama bunun ekonomik yapıyı değiştirecek bir destekten çok uzak olduğunu, bölgedeki göçler ve doğru ileriye dönük tarım ve hayvancılık projelerinin olmadığı gelen hükumetlerin bilinçli olarak bölge kalkınmasına hizmet sunmadıklarını, en büyük projenin GAP olduğu onunda enerjiye hizmet ettiğini belirttiler, sulama için kullanılan %15'tir. Bunun artırılması lazım. Gübre ve ilaçlamanın pahalı olması üründe verimi düşürmekte.

Kültürel Talepler ve Siyasi İçerik;
Oturum Başkanı
Prof. Dr. Gencay Gürsoy
(Barış Girişimi)

Düzenlenen bu tür toplantıların belli bir oranda çözüme katkıda bulunduğunu kabul etmek gerek. Ancak çatışmalar, ölümler devam ettikçe bu tür sorunun çözümüne yan yollarla katkıda bulunmak mümkün değildir. Bugüne kadar Türkiye'nin hemen her köyüne, kasabasına, en az birkaç asker cenazesi geldi. Öte yandan Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ndeki hemen her Kürt ailesinin dağda ölü ya da diri bir çocuğu var. Türk ve Kürt halkının duygu dünyasında tahribat giderilmeden, çözüme doğru anlamlı bir adım atılamaz. Jochen Blaschke, Avrupa Göç Merkezi, Avrupa diğer kıtalarda göçün etkileri üzerine vurgu yaptı, göçün savaşların sonucunda oluşan bir travmadır. Yugoslavya'da oluşan durum tarafların bir birine tahamülsüzlüğünü beraberinde getirdi, taraflar aynı devlet içinde yeralmak onun bir parçası olmak istemedikleri için ayrıldılar, bu bazen kanlı olmaktadır. Ya da diğer devletlerin etkisiyle bağımsızlıklarını ilan ettiler. Bu konferansın aslında Kürtçe olması daha anlaşılır olurdu.

Konferansın düzenleyicileri bu eleştiriyi dikkate aldıklarını, ancak çevirmen sıkıntısından bunu yapamadıklarını belirttiler.

Thomas Jeffrey Miley, Siyasi ve Anayasal Çalışmalar Merkezi, İspanya, İspanya'da ki sorun tam tamamlanmış diyemem. Bask bölgesi zengin ve sanayisi gelişmiş olduğundan olduğundan burası göç alan bir bölge, diye bilirim ki, orada Katalanlar % 50 durumunda, Türkiye'den farklı Kürtler diğer sorunlu bölgelerde halkın çoğunluğu aynı etnitisiteye ait göç alan değil göç veren durumunda.

Bizim Anayasa'da resmi dil İspanyolca olmasına rağmen iki dilde Bask bölgesinde eğitim vardır. Diğer dillerde serbesttir, özel okulda isterlerse ilköğretimi okuyabilirler.

Özçer, Emekli Diplomat; Türkiye'de bir Anayasa hazırlanmakta taraflar buna müdahil olması lazım, Kürtlerin demokratik sürece katılımında ben sorun görmemekteyim, kültürel ve diğer hakların verilmesiden yanayım, dedi.

Pulat Tacar, Emekli Büyükelçi; Kürtlerin kendisini ifade edeceği kültürel haklar verilmiştir, hatta Lazlar, Çerkezler, Zazalar, Araplar vb. devlet televizyonunda yayın yapmaktadırlar. Anadilde eğitime gelince o iş ekonomik olarak zor, bir iş devletin batması demektir. "Kürtçe kollektif değil, bireysel bir hak olarak kullanılmalı"dır. Alevilerin ve diğer dini azınlıkların kendilerini ifade etmeleri AB uyum paketleriyle daha demokratik haklara kavuşmuşlardır. Gelen soru üzerine "soru şöyle idi, Zazaca Kürtçe'nin bir lehçesidir" bu konuda uzman değilim, Zaza vatandaşların Kürtçe'yi anlamadıklarını ifade ettiklerine göre ayrı bir dil olduğunu düşünüyorum. Yine soru üzerine Batman yapılan karartmalar yüzünden Roj TV izleyememekteyiz. Bu tv serbest olur mu? serbest olur mu! bunu bilemem anacak ben Ankara'da Roj TV'yi izlemekteyim.

Füsun Üstel, Marmara Üniversitesi, Kürt ve diğer, milliyetler ve azınlıklara Dil ve Kültürel

hakların verilmesi noktasında zaten yasal düzenlemeler var, ama bunlar yeterlimidir. Bu noktada sorunlar var. Anadolu toprakları üzerinde bu yakın geçmişte bir dil yok oldu ve bir daha konuşulmamak üzere yok oldu, onun en son temsilcileri iki kuşak önce ölünce bir daha tarih sahnesinden kayboldu. Diller korunmalıdır, nasıl çıktıkları ve geliştikleri noktasında devlet onlara destek sunmalıdır.

Fehim Işık, Kürt-Kav, (Kürt Kültür Araştırma Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı): Kürtçe başladığı konuşmasını Türkçe olarak devam etti. "Eğer sorunun sonuçlarına bakılmaksızın nedenlerine bakılırsa, çatışmalı dönemlerde de siyasal sorunun bizzat kendisi veya siyasal sorunla bağlantılı diğer kültürel kimlik sorunları da çözülebilir. Yönetim erkinin Kürt kimliğini tanıması Kürt halkına dönük inkâr siyasetine son vermesi çözüme giden yoldaki taşları yerli yerine oturtur."

Bazı konuşmacılar, AB uyum yasalarında "azınlık" tanımlamasına değinerek bu tanımlamaya "Kürtler bu azınlık tanımına girmez, çünkü bulundukları alanda toprakları üzerinde çoğunluğu temsil etmektedirler.
Bu anlamda AB uyum paketlerinde tanımlanan azınlık hakları onlar için geçerli değildir" dedi.

Politik Temsil ve Demokratik Katılım, Oturum Başkanı Akın Birdal, DTP Diyarbakır Milletvekili, "Bu tartışmayla bana göre gayri resmi bir diyalog süreci başladı. Çok farklı görüşlere sahip insanlar burada hem konuşmacı hem de dinleyici olarak bulundu. Bu toplantı şu anda konuşuluyor. Toplantının kendisi Ankara'da, Brüksel'de, Washington ve Kandil'de yakından izleniyor. Burada neler söylendiği merak ediliyor."

Garip Ensarioğlu, DYP Diyarbakır İl başkanı; bu sorunun diyalog yoluyla çözümü için öncelikle bir siyasi af'ın çıkarılması gereklidir. PKK'nin dağdan ovaya inerek siyaset yapmasının önü açılmış olur. Bu konuda taraflar diyalog'u geliştirmelidir. Kürt ulusu çok zorlu süreçlerden geçerek bugünlere geldi, burada bir toplantıya konu olması benim de buna bir katkım olursa ne mutlu bana. Bir soru üzerine duyarlı bir ailesiniz, neden DYP'de yeralıyorsunuz, gelin DTP'ye? Aile olarak DP kökenliyiz ve kendimizi bu parti'de ifade ediyoruz.

Sertaç Bucak: Hak ve Özgürlükler Partisi Genel başkanı, biraz hayatından bahsetti, renkli kişiliği ve sürgünde geçen yaşamında zorluklara değindi. Güncel Anayasa tartışmalarına girilmedi, ancak Kürt sorunun çözümü ve Kürtlerin Anayasal güvenceye kavuşması gereklidir."

Robert W. Olson, Kentuky Üniversitesi, ABD; ve daha güçlü devletler kendi politikalarını dünya siyaseti için kullanmaktadırlar. Onlar ekonomik olarak ta güçlerini diğer devletlere karşı kullanmaktadırlar. Sorun şu, dünyanın daha demokratik olmasını savunmaktadırlar, durum böyle olunca daha demokratik yönetimden yana olmayanlar o zaman bu düzenlemeye karşı durmaktadırlar. Ya da büyük devletler ne kadar demokratik olduğunu sorgulamalıyız. Türkiye'nin Irak'a karşı politikalarının nedeninin sermaye olduğunu "Irak Federal Kürdistan Bölgesinde Kürt ulusal hareketinin gelişmesinde ABD'nin işgalinin etkisini daha anlaşılır kılmak

gerekli, görünen odur ki, şimdi anlaşılmıyor.

Selahattin Demirtaş, DTP Diyarbakır Milletvekili, soruna terör sorunu olarak yaklaşmayacaklarını belirterek, "Eğer biz de soruna terör sorunu olarak yaklaşıp o şekilde tanımlayıp çözümünü de bunun üzerinde geliştirecek politikaları desteklersek, DTP olarak oluşturduğumuz farklı çözüm şansını da bitirmiş olacağız" dedi.

Abdurrahman Kurt, AKP Diyarbakır Milletvekili, konferansın olumlu geçtiğini ancak bazı eksikleri bulunduğunu belirtti. Kurt, "Kürt toplumu Müslüman bir toplum olduğu özelliği gözardı edilmiş. Toplantıdaki görüşleri partimizin ilgili mekanizmalarında değerlendireceğiz" dedi. Konuşmasında özellikle DTP'nin adının demokrat olduğunu, kendisi dışındaki oluşumlara tahammül etmediğini, hep mağdurları oynadığını oysa bizim seçimde çektiklerimizi biz biliriz. Araçlarımızın lastikleri patlatıldı, afişlerimiz yırtıldı. A. Kurt'a sorulan soruya cevaben "PKK'ye terör örgütü demedi" onun yerine dağdakiler diyerek cevap verdi.

Sorulardan sonra söz hakkı vereceklerini belirttikleri EMEP Diyarbakır il başkanı Halil İmrek'e söz verdiler, "öncelikle böylesi bir konferansı düzenledikleri için Diyarbakır Barosuna ve Heinrich Böll Vakfı Derneğine teşekkür etti. Düzenleyenlere bu konferansta barış adına sözleri olan sosyalistlerin olmaması büyük eksikliktir. Onlarında görüşleri yansıtılabilinirdi, ama görüyorum onları çağırma gereği duyulmamış. Oysa Emep olarak biz Kürt ulusal mücadelesinde oldukça duyarlı ve evet tarafız da bu anlamda başka bir konferansta daha duyarlı olmalarını bekliyorum, dedi."

Bu konferans katılım açısından oldukça renkli geçti, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı noktasında illeri bir adımın olmadığı bir konferanstı diyebilirim. Kürt halkı adına söz ve niyetler Emperyalist devletler ve onların bürokratik temsilcileri aracılığıyla işbirliği siyasetinin 'barış' adına dillendirildiği bir konferans oldu. Kürt ulusu adına taraf olan hareketin temsilcileri onlarda gelinen noktada bir dizi eski talepleri gözardı ederek daha da uzlaşıcı talepler etrafında deyim yerindeyse emperyalist efendilerden istemektedirler. Efendilerde taleplerin için "silahı bırak özür dile!.. öyle düşünürüz demekte hak verirsek biz veririz.!. Çağrılan bürokratlarda nasıl diyalog sağlayacaklarının teorilerini sıralamaktadırlar, hepside "en iyisi budur" demekte bu anlamda yarışmakta. Hem ulusal mücadelenin tarafları, hem de katılanlar, ABD ve AB emperyalistlerine bel bağlamakta bu diyaloğu geliştirme umutları ABD ve AB'nin Türkiye'ye dayatmalarıyla çözülecek bir sorun olarak görmektedirler. Bu noktada T.C Kürdistan'daki sömürgeci emellerinden taviz vermek istememektedir. Yaklaşık olarak tüm panelciler emperyalist sistem içinde bu sorunu barışçı ve uzlaşıcı bir perspektifle çözebileceklerini, Küçük demokratik kırıntıları bile 'büyük!' emelleriyle bağdaşmadığını, askeri sözcüleri ve kimi hükumet yetkilileri tarafından açıklamakta. Küçük demokratik kırıntıların verilmesini devletin bölünmesi olarak açıklamakta bu

noktada şovenizm ve milliyetçiliği körükleyerek, halkları karşı karşıya getirmek gibi tehlikeli bir gelişmeyi yıllardır tetiklemektedir. Bu noktada yurtseverler, demokrat ve devrimciler "halklarını kardeşliği"ni her zamankinden daha fazla savunmak durumundadır.

Emperyalizm ve proleter devrimler çağında, ulusal sorun sınıfsal sorunun bir parçası olarak ele alınarak bir dizi sosyalist ülkede çözülmüştür. Bugün, bu sorunu bir konferansla tartışmaya açanların böylesi bir sorunu sınıfsal özünden bağımsız çözmeye çalıştıkları için çözümüde emperyalist güç dengeleri içinde çözmek için önerilerini bu konferansta tartışmaktan öteye gidemediler. Sorunu nasıl çözeriz diye değil, emperyalist dünyanın çelişkisi olarak bırakıp her emperyalist devlet kendi çıkarı için nasıl kullanacağının zeminini yaratmak için sözcülerini konuşturmaktadır.

Durum bu olunca, çözümde emperyalist devletlerin çizdiği çerçeve olacağı açıktır. Ulusal hareketin sınıfsal bir harekete dönüşmediği bugünkü durumda Kürt ulusal hareketine öncülük eden PKK'ye Emperyalist devletler ya bizim verdiğimiz ateşten gömleği giyersiniz, ya da biz sizi bitiririz. Durumun böyle olmasında PKK'nin işçi-emekçi sınıfının kurtuluşu olacak olan Marksizm-Leninizm'i kılavuz olarak almaması bu noktada küçük burjuva siyasi yönelimine girmiştir. Böylece sınıfsal bir ayırıma girmeden emperyalist dünya içinde ulusal mücadeleyle Kürt halkının "özgürlüğü"nü kazanacaklarını tüm siyasal yapılanmasını buna göre yapmışlardır. Gelinen noktada bu hareketin çizdiği çerçeve Kürt ulusunun bugün ve yakın zamanda Kürt ulusal mücadelesinin çözümü yönünde olmayacağının açık bir göstergesidir. ABD ve AB destekli öneriler ve Türkiye'nin bakış açısını temsil edenler, bugünkü kitlesel PKK'yi gelinen noktada ne olursa olsun istememektedirler. Onların istediği silahlarından arındırılmış, marjinalleşmiş bir PKK'dir. Her ne kadar sistemle barışık bir konuma gelmişse de PKK, onlar için yine de savaşma kabiliyetinin olduğunu bildikleri bir harekettir. Bu harekete olan kitle desteğinin daha da azaltılarak marjinalleşmiş bir duruma getirmek istemektedirler.

30 yıldan daha uzun bir süredir mücadele veren bir hareket kendi hanesine katkı sağlamak zorundadır, bunu başaramazsa o zaman işte büyük yenilgiye uğrar. Bu yenilgiyi görmemesi için kitlelere ben şu talepleri başarıya ulaştırdık, demelidir. İyi halde kazanacakları kırıntılarla yetineceklerdir, bu da Kürt halkının özgür ve bağımsız bir ülkede yaşaması olmayacaktır. Gerçek kurtuluşu için öncelikle Türkiye'de yaşayan özellikle Türk işçi-emekçi ile diğer halklar ve etnik yapılardan işçi-emekçilerle birlikte var olan iktidarı devirerek onun yerine işçi-emekçilerin proleter iktidarını kurarak ulaşacaktır.

Bunun için safları güçlendirmeli proletarya diktatörlüğüne giden yolda bir devrimi gerçekleştirmeliyiz.

GERÇEK BARIŞA İŞÇİ SINIFI
ÖNDERLİĞİNDE GERÇEKLEŞTİRİLECEK
DEVRİMLE VARILACAKTIR!

KARKERÊNÊ TEDÊ WÊLATO Û SARÊ BİNDESTO JÛBENE

astarê bolşewîk

PERLODA MARKSÎST-LENÎNÎSTA Bİ AVERWAXT E (KURDÎSTANÊ VAKURÎ)

AMOR: 37 · ZIQNAWÛTE 2008 · BIHA: 3 YTL